

М О Т И В И към Присъда № 80/22.05.2023 година, постановена по НОХД № 212/2023г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП №67/2023г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимата **Б. Х. М. /В. Н. М./, гражданка на Сирийска арабска република**, е обвинена в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 19.04.2023г. в района на гранична пирамида №176, находяща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязла през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимата, редовно призована по реда на чл.180 ал.3 от НПК чрез защитника ѝ, но с участието на служебния ѝ защитник, назначен от фазата на БП – адв.Ж. Г. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимата не би попречило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор П. Р. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимата Б. Х. М. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимата Б. Х. М. за виновна по повдигнатото ѝ обвинение и ѝ наложи при условията на чл.54 от НК минимално предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК кумулативни наказания, а именно – три месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК бъде отложено от изтърпяване за срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Защитникът на подсъдимата Б. Х. М., адв. Ж. Г. в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин въз основа на събраните доказателства. Взема отношение единствено досежно индивидуализиране на кумулативно предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наказания - лишаване от свобода и глоба спрямо подс. Б. Х. М., като счита, че същите следва да бъдат определени при превес на смекчаващи вината обстоятелства, като в тази насока се изтъква чистото съдебно минало на подзащитната ѝ, признанието ѝ във виновност и оказаното съдействие на разследващите органи за изясняване на фактологията по случая и факта, че същата бяга от военната обстановка в страната. Поради тези си съображения адв.Г. счита, че наказанията на подзащитната ѝ следва да бъдат определени в предвидения в престъпния състав минимален размер на лишаването от свобода, което да бъде отложено от изтърпяване за изпитателен срок от 3 години и глоба в минимален размер.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимата Б. Х. М. е родена на *****г. в гр.Камушли, Сирийска арабска република и е гражданин на тази страна.

Подсъдимата живеела в родината си заедно със семейството си, но преди време, на неустановена дата, тя и съпругът ѝ решили да напуснат Сирия заради водещата се там война и преминали нелегално в Република Турция. След това, тъй като и живота в Република Турция станал труден, подсъдимата и съпругът ѝ решили да се установят в страна от Западна Европа, където да заживеят заедно с детето си. Тъй като не разполагали с необходимите документи и надлежно разрешение да влязат на територията на страна от Европейския съюз, включително и на територията на Република България, с която граничи Република Турция, решили да преминат не по установения ред турско - българската граница. Съпругът на подсъдимата се свързал с неустановено лице, което срещу заплащане на възнаграждение се съгласило да помогне на

подсъдимата и детето им като ги преведе от Р Турция през Р България до друга страна от Европа, без необходимото за това разрешение и не през определените за това места.

В изпълнение на намерението си, на 19.04.2023 година подсъдимата с невръстното си дете /в бебешка възраст/ М.С.М. /М.С.М./ род.на 02.08.2022г. и други нейни сънародници, водени от неустановено по делото лице, достигнали до възпрепятстващото съоръжение на българо - турската граница и го преминали необезпокоявани в района на 176 гранична пирамида, намираща се в землището на с.Странджа, общ. Болярско, обл.Ямбол. По този начин на 19.04.2023 година подсъдимата, носеща на ръце невръстната си дъщеря влязла на територията на Република България от Република Турция в района на 176 гранична пирамида в землището на с.Странджа, обл.Ямбол, без изискуемото се разрешение за влизане в страната ни. След влизането си в страната подсъдимата и другите лица от групата вървели известно време, след което на 20.04.2023г. пристигнал лекотоварен автомобил и подсъдимата, носеща на ръце дъщеря си М.С.М. /М.С.М./ и останалите 13лица от групата се качили в него и потеглили. Известно време след това, автомобилът претърпял ПТП и спрял.

Междувременно, близост до мястото, където се случило ПТП, се намирили разпитания по делото като свидетел - С. Я. и колегата му Иван Манчев, и двамата служители на РУ-Елхово. Двамата чули силен удар откъм главен път I-7 /околовръстен път на гр. Елхово/, погледнали натам, но първоначално не установили нищо, движението било нормално. След около две минути забелязали, че на главния път има спрени товарни автомобили с включени аварийни светлини и отишли да проверят, при което установили повредено МПС - лекотоварен автомобил, чиято горна част била паднала на пътното платно на път I-7, а около него имало множество хора. Св. Я. и колегата му установили водача на товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“ с рег. № СО5439СМ и един от пътниците в него - български граждани, а останалите лица, между които две жени, малко дете в бебешка възраст и 11 мъже, стояли на асфалта до мантинелата и се представили като граждани на Сирия. Св. Я. уведомил оперативния дежурен в РУ-Елхово, а той подал сигнал в ГПУ-Елхово, тъй като чуждите граждани отговаряли на рисковия профил за преминали държавната ни граница не по установения ред. Непосредствено след това на мястото пристигнали служители от ГПУ Елхово, които задържали подсъдимата заедно с останалите чужди граждани и ги отвели в ГПУ - Елхово.

От показанията на св.Х. К. - служител на ГПУ - Елхово при РДГП - Елхово е видно, че на 20.04.2023г. той е бил на работа и му било разпоредено във връзка със задържани същият ден вечерта на път I-7 край гр. Елхово, обл. Ямбол, лица, отговарящи на рисковия профил за нелегално преминали държавната ни граница, да извърши проверка и да установи мястото, където е била нарушена държавната ни граница. При извършената от св. К. проверка били установени в района на гранична пирамида № 176, находяща се в землището на село Странджа, община Болярско, обл.Ямбол, следи от нарушение на възпрепятстващото съоръжение, изразяващо се в повреда в горната част на бруното, както и открили там следи, оставени от множество лица, които били с посока от Република Турция към Република България и продължавали към вътрешността на страната ни.

Тъй като при задържането у подсъдимата не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността ѝ е била снета от разследващия орган, по нейни данни. Лицето се идентифицирало с имената: - **Б. Х. М. /В. Н. М./**, родена на *****г. в гр.Камушли, Сирийска арабска република, гражданка на Сирийска арабска република. Тази самоличност подсъдимата е заявил чрез преводача, пред разследващия орган, при привличането и разпита ѝ като обвиняема в хода на БП. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие документ за самоличност на подсъдимата.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост, с рег.№ 230424005000187555 от 24.04.2023г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимата Б. Х. М. не е осъждана.

От представеното по делото от страна на участващия по делото прокурор при РП-Ямбол писмо с рег.№105450-3176 от 11.05.2023г. на Дирекция „Миграция“ при МВР, се установи, че подсъдимата Б. Х. М. след като на 10.05.2023г. е била изведена от СДВНЧ-Любимец, е била предадена на РПЦ-Харманли при ДАБ – МС поради подадена молба за международна закрила.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимата, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.П-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същата изрично е заявила, че се признава за виновна по предявеното ѝ обвинение, от показанията на свидетелите С. Я. /командир на отделение в РУ-Елхово към ОДМВР-Ямбол/ и Х. К. /ст. полицаи в 02 ГОДГ в ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимата, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитаните свидетели С. Д. Я. и Х. Н. К. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на свидетелите. Показанията на тези свидетели кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самата подсъдима, че е извършила вмененото ѝ престъпно деяние. Възпроизведените от свидетеля К. факти са пряко относими към мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние, а тези изложени от св.Я. са пряко относими към мястото, времето и начина на откриване на подсъдимата като една от 14-те чужди граждани, установени в района на възприетото от полицаия ПТП, случило се на 20.04.2023г. на главен път I-7 /околовръстен път на гр. Елхово/ и последвалото задържане на чуждите граждани от служители на ГПУ-Елхово.

Писмените доказателства, приложени по БП № 67/2023г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимата/, както и представеното от ЯРП по делото – писмо рег. №105450-3176 от 11.05.2023г. на Дирекция „Миграция“ при МВР/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните **правни изводи:**

От обективна и субективна страна подсъдимата **Б. Х. М. /В. Н. М./**, родена на ****г. в гр.Камушли, Сирийска арабска република, **гражданин на Сирийска арабска република**, със средно образование, с адрес в гр.Камушли, Сирийска арабска република, **неосъждана**, омъжена, безработна, без документи за самоличност, с деянието си **е осъществила престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 19.04.2023г. в района на гранична пирамида №176, находяща се в землището на с.Странджа, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязла през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая **от обективна страна** изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимата Б. Х. М. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Р Турция към Р България. Същото е осъществено като на 19.04.2023г. подсъдимата е влязла през границата на страната, без да е получила разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимата не е имала необходимата виза, удостоверяваща правото ѝ за влизане в страната ни, изискуема както с оглед нейното гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на

държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си подсъдимата е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта”, в хипотезата на „влизване” в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимата е успяла да премине държавната граница, като е задържана от граничните полицейски органи във вътрешността на страната ни – установена заедно с още 13 чужди граждани в товарен автомобил марка „Рено”, модел „Мастер“ с рег. № СО5439СМ на околновръстен път I-7 на гр.Елхово, на около 20 метра от кръстовището в посока гр.Ямбол.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимата е съзнавала общественотоопасния характер на извършеното, предвиждала е неговите последици и е целяла тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимата признание в обясненията ѝ, дадени в хода на БП в качеството ѝ на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че Б. Х. М. е предприела пътуването си от Р.Турция, където е пребивавала след като на неустановена дата заедно със съпруга си нелегално е напуснала родината си по произход и местоживееене - Сирия, като намерението ѝ е било да потърси по-добър живот в държава в Европа за нея и семейството ѝ. С оглед на това поэтапно придвижване на подсъдимата и ползването на услугите на „каналджия“, не са налице основанията да се приеме, че Б. Х. М. е влязла на територията на страната ни, за да търси закрила поради застрашаване на живота или свободата ѝ по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или поради излагане на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, в държавата ѝ по произход – Сирия. Посочените поэтапни действия на подсъдимата, наваяват на извода, че Б. Х. М. е била наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че ѝ липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, била е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същата е съзнавала и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието ѝ е била формирана представата за противоправния характер на деянието ѝ и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждала, а от волева страна пряко е целяла и искала тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи за страна от ЕС.

Предвид изложеното, **съдът призна** подсъдимата **Б. Х. М. /SALAH HAJMOSLEM/**, гражданка на Сирийска арабска република, **за ВИНОВНА** в извършване на вмененото ѝ **престъпление по чл.279 ал.1 от НК.**

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимата на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница.

Съдът не намери основания за приложението на чл.279, ал.5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лицето, което влезе в страната, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Не са налице доказателства по делото, от които да се приеме, че подс. Б. Х. М. е влязла в страната ни с цел да търси убежище, поради това, че в собствената ѝ родина, която е напуснала в неустановен момент или в Р. Турция, от където е преминала нелегално на 19.04.2023г., е била преследвана заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Изявления в тази насока – че желае да се ползва от убежище в Република България, подсъдимата не е направила нито при задържането ѝ, нито впоследствие при разпита ѝ в хода на бързото производство. Не може да се приеме, че всяко преминаване на границата на страната на сирийски гражданин без

разрешение на държавните власти, е поради осъществена незаконна репресия. Законът изисква да бъде установено наличието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл.279, ал.5 от НК, че влизането в страната е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България, като основанието за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, следва да е налице по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимата Б. Х. М., гражданка на Сирийската арабска република. По делото не са налице каквито и да е данни, които да възвеждат индиции, че подсъдимата е била преследвана в родината си по петте признака по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, като в обясненията ѝ, дадени в хода на БП като обвиняемо лице липсват съобщаване на факти, които биха могли да представляват тежки и лични заплахи срещу живота или личността ѝ поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Предвид на тези си съображения съдът, независимо от наличните по делото данни за подадена молба за закрила пред компетентната ДАБ при МС, прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимата, тъй като извършеното от нея престъпление не попада в приложното поле на този фактически състав.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимата да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. Б. Х. М. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимата, която до настоящия момент не е била осъждана, имала е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното ѝ обвинение, с което е съдействала за разкриване на обективната истина по делото. Посочените смекчаващи обстоятелства не биха могли обаче да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, **съдът наложи на подсъдимата Б. Х. М. кумулативно предвидените наказания по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно: - ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и наказание Глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. Б. Х. М. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе призната за виновна. А именно: подсъдимата към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е била осъждана на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимата наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимата и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на Б. Х. М. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността ѝ не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. Б. Х. М. наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в**

сила.

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 15.00 лева да останат за сметка на органа, който ги е направил – РД“ГП“-гр.Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/